

Partners in zorg

Prof. dr. Joep Knol
Abdominaal chirurg

Leon Reuser

Een jaar geleden kreeg ik pijn aan mijn stuitje. De huisarts dacht aan aambeien. Hij stuurde me naar het ziekenhuis in de buurt om ze te laten verwijderen. Daar dachten ze aan een fissuur en werd ik met een zalfje terug naar huis gestuurd. Na nog een visite aan de huisarts en aan het ziekenhuis, kon ik de pijn niet meer verdragen. Mijn vriendin bracht me naar de Spoedgevallendienst waar ik weer dezelfde diagnose kreeg maar nog steeds geen behandeling. Na lang aandringen werd toch verder onderzoek gestart en uiteindelijk een kankergezwel van 6 cm in mijn endeldarm gevonden. "Wat nu," vroeg ik aan de dokter. "Het is niet goed," zei hij. Op basis van alle onderzoeken werd gekozen voor een combinatie van chemotherapie en bestraling om het gezwel te verkleinen.

Na afronden van deze behandeling ben ik voor een tweede opinie naar het Antoni van Leeuwenhoekziekenhuis in Amsterdam gegaan. De tumor was kleiner geworden door de behandelingen maar er waren nog heel wat tumorplekjes overgebleven. Daarom adviseerden ze een operatie die ik in het ziekenhuis in Den Bosch wilde laten uitvoeren, kort bij mijn familie en vrienden. Probleem was alleen dat het ziekenhuis de ingreep steeds uitstelde omwille van corona.

Omdat de pijn terugkwam en zelfs onhoudbaar werd zocht mijn vriendin contact met prof. dr. Knol. Ze kende hem omdat hij me een zevental jaar eerder al geopereerd had voor een galblaasontsteking. Het was kerstavond maar de professor vroeg me hem de scans te bezorgen en onmiddellijk na Kerstmis mocht ik langskomen.

Prof. Knol zei me dat het uitstellen van de ingreep steeds gevaarlijker werd, zeker omdat de pijn was weg geweest en nu weer was terug gekomen. De bestraling was al meer dan 15 weken geleden gestopt. Met uitzaaiingen naar de lever zou het een heel ander verhaal worden, zei hij. Hij besloot snel in te grijpen, waarbij er helaas wel een definitief stoma moest worden aangelegd. Leven met een stoma is goed mogelijk, zeker als je als jong persoon een deel van de zorg zelf kan doen.

Op 6 januari werd ik geopereerd. De ochtend nadien om 7 uur 's ochtends stond de professor al aan mijn bed om te vragen hoe het met me ging. En om 9 uur 's avonds kwam hij opnieuw bij me langs, tussen twee ingrepen door. En ook op zaterdag en zondag heb ik hem gezien. Maar ook het verplegend personeel op de afdeling verdient een pluim. Ze zijn allemaal even bezorgd en vriendelijk.

Prof. Knol zegt dat hij de tumor helemaal heeft kunnen weghalen. Misschien moet ik nog chemotherapie krijgen, en ik moet zeker goed opgevolgd worden. Prof. Knol is een tovenaars. Hij heeft mijn leven gered. Hij is een dokter met een hart voor zijn patiënten. Ook aan de verdere zorg wordt hier gedacht. Het verzorgen van het stoma wordt me aangeleerd maar ik krijg ook nog hulp bij de thuiszorg.

Ik mag nu snel weer naar huis. Prof. Knol zegt me dat ik nog een aantal weken rust moet houden maar daarna kan ik weer aan het werk. Ik ben een gelukkig mens.

Leon Reuser (59) uit Den Bosch (NL)